

Con gái ! Chỉ tổ làm phiền !!!

Xưa nay tôi vốn chăm, ngoan
Tối ngày đọc sách, chẳng ham thứ gì.

Ngây thơ, hồng biết chi chi,
Gặp nàng, bỗng thấy diệu kỳ làm sao

Nàng xinh như trái hồng đào

Môi hôn nàng mới ngọt ngào biết bao!

Tim hồng tôi hiến, tôi trao.

Được nàng chấp nhận, ôi chao là mừng!

Suốt đêm điện thoại cho nàng.

Sáng ngày vào sở, giống thằng...hết hơi!

Bạn tôi lòng dạ bồi hồi
Mỗi lần nhìn thấy dáng người tôi yêu.

Còn tôi vênh mặt...tư kiêu.
Số mình đúng để bọc điều, không sai!

Nhưng rồi có một ngày kia
Lễ Tình Yêu đến, có thằng chơi cha
Lén đem nàng tặng đóa hoa
Hồng nhung rực rỡ, mới ra...tội tình!

Nhận hoa, nàng cười thật xinh
Mắt long lanh sáng, liếc tình cha kia.

Làm tôi như ca lia thia
Phùng mang, trợn mắt...tái tê cõi lòng.

Đêm về nghe tủi cả hồn
Đầm đìa giọt lệ héo hon thân mình.

Có những lúc bất thành linh
Xung thiên, nộ khí, muốn "đình"...kẻ thù.

Nhưng rồi dạ rồi tơ vò
Mượn bia giải giận! ...

... Ngủ khò, tìm quên!
Con gái! Chỉ tổ làm phiền!!!